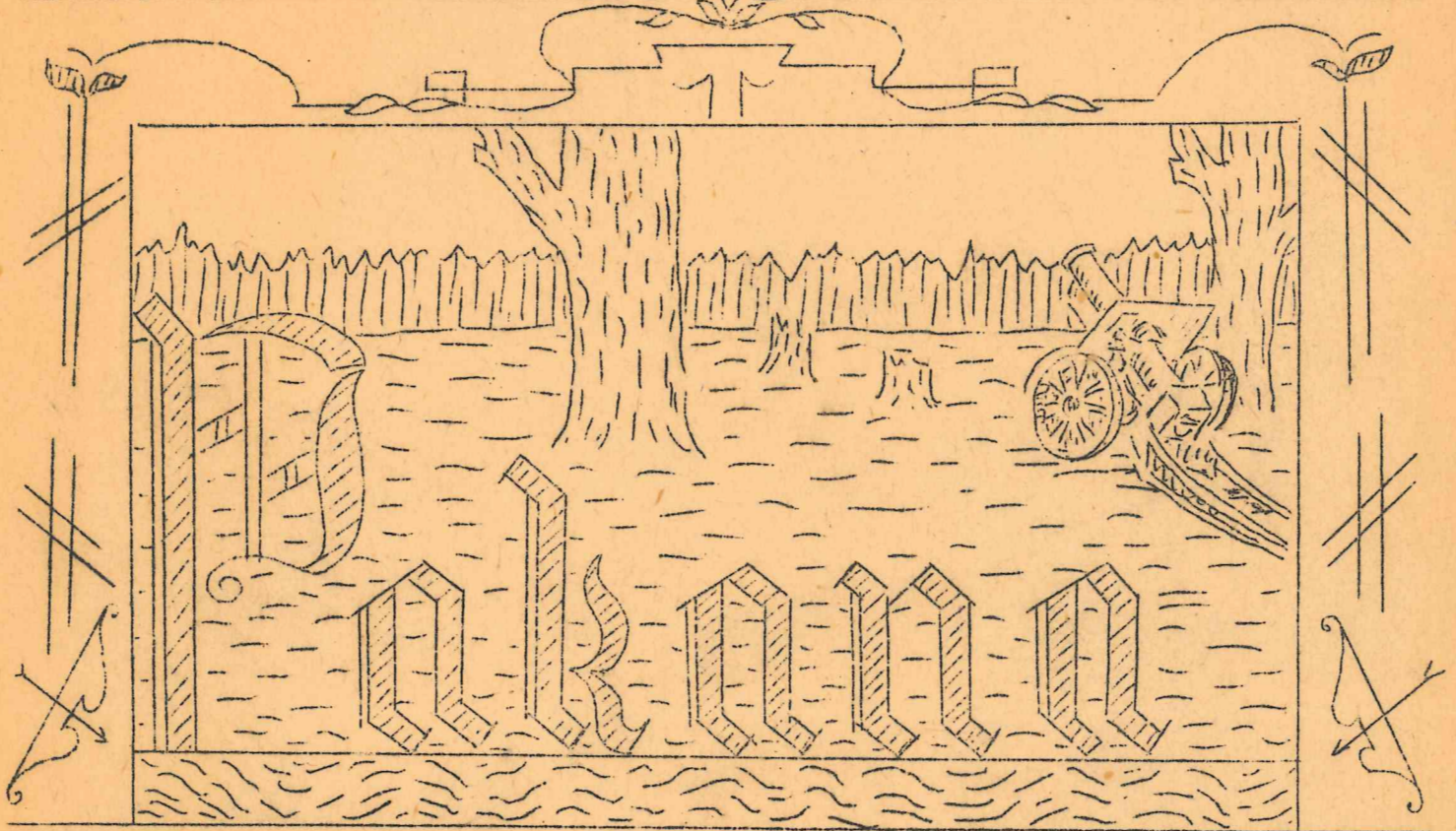
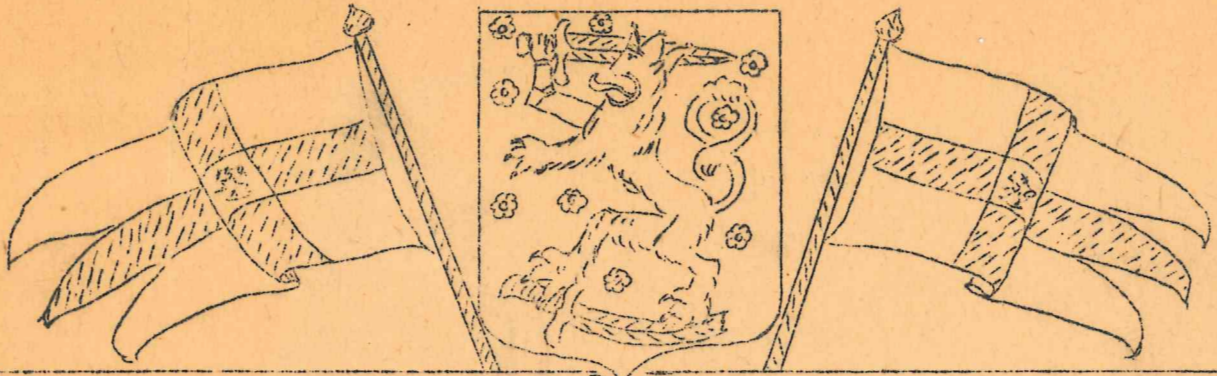

Himanka. Vapautussota

15. 9. 43.

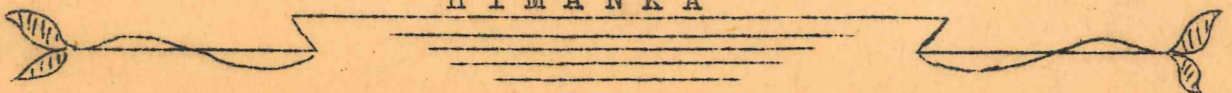
N° 9

Lehti ilmestyy:
Tilauksmaksut:
Toimitus:
Kirjapaino:

ennen täysikuuta.
entiset, lukuunottamatta liike-
vaihtoveroa, joka poistettu.
muuttanut.
monotypemönistinpikapainostin
Possenassussa.

Haukkumiset ja muut avustukset ottaa kiitollisena vastaan

HIMANKA

nko nuoruutemme mennyttä.

Me nykyajan nuoret olemme syntyneet kohtalokkaiden tähtien alla, vieläpä tähtien, joiden tunnusomaisena piirteenä on ollut yhteiskunnallinen ja valtiollinen revolutio, väkivaltainen kehitys, uuden synty ja vanhan kukistuminen. Siksi me olemmekin joutuneet näkemään paljon sellaista, josta meitä ennen elänyt nuoriso on jäänyt osattomaksi. Me emme ole merkinneet muistimaailmaamme tulikirjaimin ainoastaan suuria sotatapahtumia, kuten maailmansotaa tai omaa sisällissotaamme 1918, puhumattakaan sen jälkeisistä sodista, joissa itse olemme olleet mukana yhtenä aktiivisena osana, muistiimme on lähtemättömästi iskoistunut myös paljon muuta yhtä merkitsevää. Näistä huomattavin on joutumisemme "aatteiden taisteluvyöhykkeeseen.

Viime vuosisataa on sanottu suurten aatteiden vuosisadaksi ja se pitääkin paikkansa osittain, mutta kuitenkin vasta täällä vuosisadalla - oikeastaan maailmansodan jälkeen - nuoriso on johdatettu valtiollisten ja taloudellisten aatteiden vaikutuspiiriin. Tästä johtuu taasen se, että nykypäivän nuoret eivät ole ainoastaan nähneet "aatteiden taistelua", vaan myös itse joutuneet tuon taistelun kohteeksi. Niinpä voidaankin nykyään sanoa, että tuskinpa löytyy ensimmäistäkään sellaista valtiollista liikettä, jolla ei olisi omaa nuoriso-ohjelmaansa, jonka tarkoituksena on herättää nuorisossa mielenkiintoa juuri tuon määrätyn liikkeen pyrkimyksiin ja päämääriin.

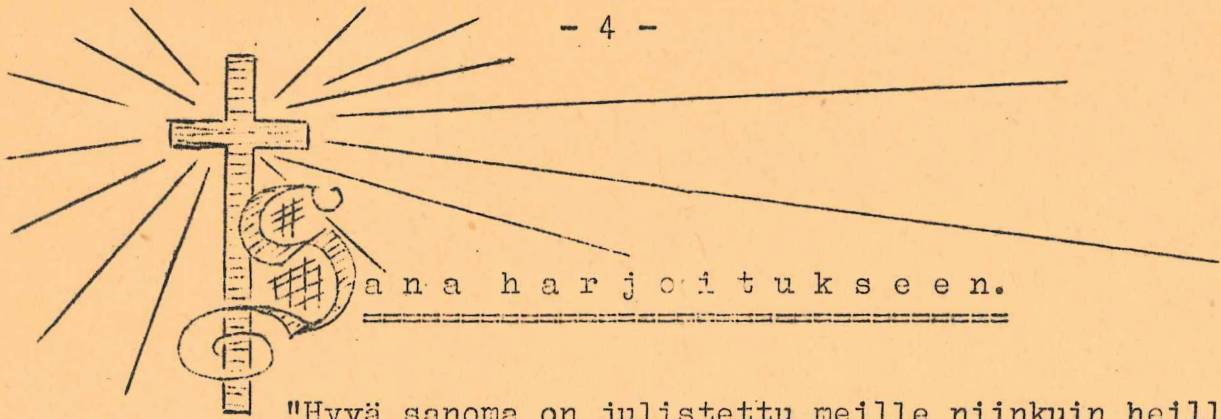
Tällaista kehitystä on pidettävä yhtenä n.s. liberaalisen aikakauden aikaansaannoksena, koska juuri se on antanut mahdollisuuden nuorison valtiolliselle toiminnalle kuin myös pyrkimyksille nuorison valloittamiseksi. Valtiollisten "veräjien" näin auettua kohdallamme on myös meidän nuorten valtiollinen ja yhteiskunnallinen merkitys kasvanut vuosi vuodelta. Vanha poroporvarillinen katsantokanta, että kaikki yhteiskunnallinen toiminta pitää olla nuorisolle vie-

rasta "nuoruutta turmelevan vaikutuksensa vuoksi", on jo voitettu ja nuorisesta on muodostunut yksi toimivimmista yhteiskuntien ainesosista. Tästä epäilemättä myönteisestä kehityksestä on luonnollisena johdannaisena se, että nuorison on kehitettävä yhteiskunnallista ja valtiollista tietouttaan, syvennyttävä kansakuntia koskeviin yhteisiin asioihin ollakseen tarpeeksi vaatiessa kylliksi vastuuntuntoista taistelemaan suurten ja äärettömän paljon merkitsevien asioiden puolesta. Ja sitä mukaa kuin painomme yhteiskuntien vaakakupissa suurenee, sitä mukaa suurenee myös vastuuvollisuus meidän.

Kun meidät on näin johdettu ainaisen toiminnan, tapahtumien, ponnistelujen, harkinnan ja järjestyksen vaikutuspiiriin voimme silloin todella menettää nuoruutemme? Eikö nuoruuden menetys voisi tapahtua paremmin vain silloin, kun nuoriso tuntisi itsensä tarpeettomaksi ja sitä ei yksikään meistä voi ainakaan tänä hetkenä tuntea, jos ajattelemme asian loppuun asti. Tosin sota rajoittaa nuoruutta tai paremmin nuoruuden ilmenemismuotoja monella tavalla. Sodan aikana ei meillä ole esim. sitä mahdollisuutta ihanteelliseen ajatteluun ja toimintaan, jonka rauhan aika meille tarjoaa, puhumattakaan monista muista menetyksistä. Mutta kaikesta tästä huolimatta uskallan väittää, että nuoruus on tänä päivänä paljon täydellisempää kuin aikana, jolloin nuoruutta kahlitsi, ei ainoastaan yhteiskunta, vaan samalla myös sen perus: koti ja vanhemmat. Silloin oli tärkeätä vain se, että nuorukainen osasi kumartaa kaikkien seurustelutraditioiden mukaisesti j.n.e. Sanalla sanoen: nuorison piti elää kuin yhteiskunnattomassa olotilassa. Nyt on asia vallan toinen. Nuorukainen ja neitonen ei ole enää mikään piintyneitten traditioitten mallikappale, vaan elävä ihminen.

Me emme siis ole menettäneet nuoruutta, mutta nuoruus voi menettää meidät. Näin tapahtuu silloin, jos me lakkaamme uskomasta elämään, jos me itse menetämme toimintatarmon. Ja juuri siksi on meidän ponnistettava kaikki voimamme säilyttääksemme sisäisen ryhtimme ja valoisan maailmankatsomuksemme. Nuoruus on meidän, jos vain me olemme nuoruuden.

A. J.

"Hyvä sanoma on julistettu meille niinkuin heillekin; mutta heidän kuulemansa sana ei heitä hyödyttänyt, koska se ei uskossa sulautunut niihin, jotka sen kuulivat."

Hebr. 4:2b.

Korpivaelluksensa aikana Israelin kansa sai monella tavalla kokea Jumalan ihmeellistä johdatusta. Päivällä osoitti pilvi kulkusuunnan ja yöllä tulipatsas. Manna oli heidän ruokanaan, ja Moosesen kautta Herra itse puhui kansalleen. Mutta kansan tottelemattomuuden ja epäuskon vuoksi Jumalan viha syttyi sitä kohtaan eikä yksikään niistä miehistä, jotka olivat nähneet Herran kirkkauden ja hänen tunnustekonsa Egyptissä ja erämaassa, nähnyt luvattua maata, vaan heidän ruumiinsa kaatuivat erämaahan. Ja heidän lastensa täytyi vanhempiensa pahojen tekojen tähden harhailta paimentolaisina erämaassa 40 v. ennenkuin he pääsivät Kanaaniin.

Herran sana oli kaikunut turhaan hänen tahtoansa vastaan kapinoivan kansan keskellä. Synnin mitta oli täysi, ja niin sai Herrasta luopunut kansa kokea mitä merkitsi se, että Herra kääntyi heistä pois. Epäusko oli saanut sijaa heidän sydämissään ja siksi "heidän kuulemansa sana ei heitä hyödyttänyt".

Tämä on varoituksen sana myös meille, "hyvä sanoma on julistettu meille niinkuin heillekin". Me olemme kuulleet sanoman syntisten Vapahtajasta, jonka Jumala lähetti maailmaan syntisiä pelastamaan. Jumala on itse puhutellut meitä lihaksi tulleen sanansa, Jeesuksen Kristuksen kautta. Hänen kauttansa Jumala on tehnyt tahtonsa tietäväksi meillekin, että ne ahkeroisimme päästäksemme Jumalan kansan sapatinlepoon, "ettei kukaan lankeaisi seuraamaan samaa tottelemattomuuden esimerkkiä."

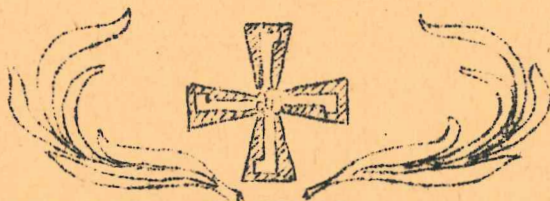
Sana "uskossa sulautuminen" merkitsee sitä, että me panemme sanan elämässämme harjoitukseen, ojennamme elämämme sen vaatimusten mukaan. Sillä ei riitä, että ihminen vain kuulee sen. "Olkaa

myös sanan tekijöitä eikä vain sen kuulijoita pettäen itsenne", Ja Jeesus sanoo: "Ei jokainen, joka sanoo: Herra, Herra, pääse taivasten valtakuntaan, vaan joka tekee minun taivaallisen isäni tahdon". Jeesus teroittaa meille juuri tekemisen tärkeyttä ei vain tässä vaan monessa muussakin kohdassa.

Sanan kuulemiseen nähden on olemassa vain kaksi mahdollisuutta: joko se nöyryyttää tai paaduttaa ihmisen. Israelin kansa paatui erämaassa sitä kuullessaan ja joutui siksi tuomion alaiseksi. Sana ei päässyt heissä vaikuttamaan uskon elämää. Käyköhän meillekin näin? Onko Jumalan sana meillekin vain kuollutta sanaa, jolla ei ole mitään tekemistä meidän elämämme kanssa? Jos sinun kohdasi tänään näin onkin niin tiedä, että kerran on oleva toisin, Tulee päivä, jolloin sinun kuulemasi sana on tuomitseva sinut. Sillä Jeesus sanoo: "jos joku kuulee minun sanani eikä niitä noudata, niin häntä minä en tuomitse; sillä en minä ole tullut maailmaa tuomitsemaan, vaan pelastamaan maailman. Joka katsoo minut ylen eikä ota vastaan minun sanojani, hänellä on tuomitsijansa: se sana, jonka minä olen puhunut se on tuomitseva hänet viimeisenä päivänä". Mutta hän sanoo myös: "joka tulee minun tyköni, sitä minä en heitä pois". Ottakaamme siis vaarin sanasta: "tänä päivänä, jos kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne".

Pastori.

T.k. 11. päivänä saavuttivat sankarikuoleman
korpr. H i r v o n e n, Väinö 8. ptrista sekä tkm.
R a n t a l a, Ilmari 9. ptrista.

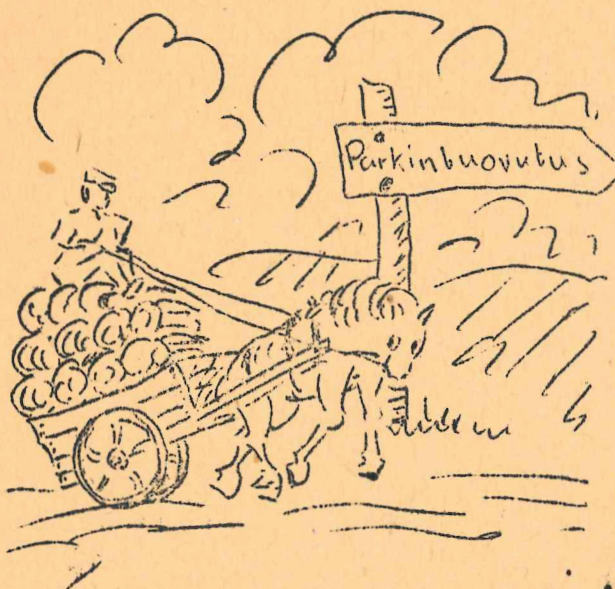
M U I S T E L M I A

ja T I L A S T O A parkista.

Ohi!- Meni se sittenkin, vaikka olihan tuossa puuhaa. Ja - voitto on meidän.

Eräänä kauniina keväisenä päivänä saimme kipinän, kipinän, jonka oli singonnut johtomme. Ja siitä se alkoi. Olimme saaneet tehtävän, jota emme moni paljoakaan tunteneet. Tiesimme vain sen, että jotain suurta ja kohottavaa tekeillä oli. Urakka oli annettu ja se viittasi hiomaan kynsiään jokaisen miehen, teki kovin levottomaksi, mutta halukkaaksi samoilemaan lepikot ja pajukot, sekä nuuskimaan kaikenlaiset rakennustyömaat, missä vain näki kuusipuita kuorineen. Jokaisen mieli halasi nylkemään parkkia. Jokaisen sydän janosi vain - parkkia. - Ajat olivat kovet. Pajua ja raitaa oli vaikeata eroittaa toisistaan. - Miten lie käynytkin, niin aina ehti toinen kuoria juuri pajut ja vain valkoiset rungot töröttivät raitojen seassa. - Sattuipa sentään tuuri "Hakkaraisellekin ja niin sitä vedettiin parkkia, että ihan kynnet oli kuumeta. Taisivatpa tulla jo helliksikin monilta, mutta ei siinä valittaa auttanut, vaan urakka piti tehdä loppuun. Monet vaivat ja vaikeudet saimme kestää ja kokea, mutta urhoollisesti ne kestettiin sekä - voitettiin. Ei kestänyt kauaa, kun urakat alkoivat täyttyä ja välittömästi sen jälkeen seurasi kilpailu keräyksestä. Ensin mieskohtaisesti, josta oli seuraus kilpailu yksiköiden kesken. Oli sitä vilinää ja touhua siellä "Aarnenkin"putiikissa. Parkkia, parkkia aina vain parkkia. Sitä oli tulossa jokaiseen vuorokauden aikaan. Ikävä vain, että vastaanottoaika oli säännöstelty. Kaipa sitä parkkia olisi tullut ties miten paljon, jos olisi aina saanut "ajaa". Vaan väliäpä sillä. Lyötiin isommat kuormat ja vietiin harvenpaan.

Kaikki tämä kiire ja touhu johtui enimmäkseen siitä, että se oli n.s. hetken kysymys. Innostusta oli, oli varmasti, ja oli tuloksiakin, mutta oli myös pettymyksiä. Koville tuntuivat sanat, jotka "Aarne" sanoi: "Nämä ovat kosteita, eivät kelpaa - puolet hyväksytään." se oli katkeraa se, mutta ei lamaannuttavaa. Seuraavalla kerralla entistä enemmän. Ja mitä lähemmä määräpäiviä tultiin, sitä nopeampi oli tahti. Lomalaiset jo siinä luulivat pinteeseen joutuneensa. Yötä myöten se pisti miehen toisensa perään iskemään kiinni pajun kuoreen. Kuusikin teki silloin täyttä terää. Ja sitten nopeasti ilmoitus vääpelille: "Nyt ovat parkit, joko litterat mihin aikaan saa?" Taisipa muutamia käyttää aina Baranyitä myöten yöjalassa. Ja - kaikki oli oikein, ei mikään väärin. Taas tuli parkkia, sitä samaa parkkia. Mutta sitten, kun tahti oikein tiivistyi, sanottiin: "huomenna otetaan viimeisenä päivänä." Mutta sittenpä se kiire vasta tuli. Kaksinkerroin enemmän karvakorvia aisojen väliin ja juoksujalkaa vetämään vain sitä

yhtä ja samaa parkkia, kunnes päivä loppui. Senjälkeen jännitys laukesi ja jokainen innostunut voi ruveta entisille työnsarjilleen. Nyt saattoi tehdä muutakin. Vasta viikon parin perästä otettiin puheeksi se mitä kesällä tehtiin.

Tuokittiin kirjoja, verrattiin "taplitskoja" ja muistikirjaa. Eroja on tullut. Liikevaihtoverokin näkyy olevan huomioitu. Vaan, kylläpä tuo silti lyö leiville. Kilpailussa on aina sama vanha tyyli: paremmat voittavat ja heikommät häviävät.

Seuraavassa näemme tuloksia, jotka paikka paikoin näyttävät ihmeellisiltä. Niinpä on 9. ptrin Junttila saavuttanut tuloksen 678 kg. pajunparkkia, joka määrä on todellakin valtava yhdelle miehelle. Muutakaamme kolminkertainen: Hei!

Toinen suurmies oli alik. Koskenkorva, kiskoen hankin kokonaista 585 kg. pajua. Ehkä on meidän toisten myönnettävä sovinnolla, että: "olette voittaneet." Kyllä yhdeksikkö on ainakin tehnyt tehtävänsä, koska keskiteoskin näyttää olevan korkea. Ohjan korpr. Pihlajakin vain omaa osuuttaan kiskoessaan joutunut "kaatamaan" 61 kg. pajua. Ahkerana oli pyörinyt 8. ptrin Pakarinenkin. Kuusenkuorta löytyi kirjoista aina 464:ää kiloa asti ja vielä pajua 46 kg. päälle. Pakarinen on tehnyt tehtävänsä, hän saa mennä, hopeata "kolmikko" pelasivat seitsikossakin Koskivaaran "korho". Friberg veti pisimmän tikun: 250 kg. pajua, toisena Rantanen 206 kg. pajua ja kolmantena itse Koskivaara 27,2 kg. pajua. Vaan ei uskoisi, jos ei näkisi - esikunnan Ruusunen veti pajua 195 kg. yksinään. Onnittelien! Samoin esik. Sevon samaa ainetta 114 kg. Edyden määrän ovat esikunnasta saaneet toisetkin: Kontiovaara 59 kg. pajua, Herttuaainen 57 kg. kuusta ja lisäksi 7 kg. pajua. Eikä "autonostari" Kohtalaakaan häviöllä ole: 3 kg. pajunparkkia ja 58 kg. kuusenparkkia. Taitaavat olla autotiet enimmäkseen kuusikoissa? - 7. ptrin Ikonen on täysin oikeutettu mainintaan. 105 kg. kuusenparkkia on kirjoissa vielä tänäkin päivänä. Ehdotan ansaittua tunnustusta hänellekin, joka onkin tietysti mahdollista. - Alik. Varjola Harri 7. ptri, vaikka hän paljon puhuu ja palpattaa, niin ihme kyllä, ompas saanut 20 kg. pajua kasaan. Väapeli on erittäin tyytyväinen tulokseen. - Ahkeria poikia. - Olkoonpa laskettu ahkeruudeksi myös se, joka "tuurasi" öisin kaveriaan "pokassa", kun tämä ei itse jaksanut tulla - oli päivän raatanut parkkimetsässä ja halusi pitää "ettonetta". Näitä tällaisia "tuurajia" ei liene kovin montaa, vaan hyvä olisi, jos kers. Paul saisi parin.

Oli miten oli, niin totuus on tämä: Numerot esittävät

tuloksia:

Psto E	pajua	2108 kg.	7. ptri	pajua	2021 kg.
	kuusta	579 kg.		kuusta	1701 kg.
Kolonna	pajua	182 kg.	8. ptri	pajua	2445 kg.
	kuusta	616 kg.		kuusta	1310 kg.
9. ptri	pajua	3764 kg.)	Y l i v e t o !		
	kuusta	1113 kg.)			

Mieskohtaiset tulokset:

<u>PstoE</u>	1. Väap. Ruusunen (paj.)	195 kg.
	2. Korpr. Sevón, Leo (paj.+k.)	134 "
	3. Kers. Herttuainen, O. (kuusta)	64 "
	4. Luutn. Kohtala (paj.+k.)	61 "
	5. Alik. Kontiovaara (paj.)	59 "
<u>Kol.</u>	1. Tkm. Sjöblom, S. (kuusta)	73 "
	2. Korpr. Laukkanen (kuusta)	69 "
	3. Tkm. Sipponen, E. (kuusta)	47 "
	4. -"- Pajulahti, V. (kuusta)	45 "
	5. -"- Makkonen, H. (kuusta)	45 "
<u>7.ptri</u>	1. Korpr. Friberg, K. (paj.)	250 "
	2. -"- Rantanen, U. (paj.)	206 "
	3. Tkm. Ikonen, V. (kuusta)	105 "
	4. Korpr. Jovero, A. (paj.)	38 "
	5. Tkm. Pakkanen, S. (paj.)	36 "
<u>8.ptri</u>	1. Alik. Pakarinen, E. (paj.+k.)	510 "
	2. Korpr. Huikuri, T. (paj.)	251 "
	3. Kers. Sutinen, E. (paj.)	108 "
	4. Tkm. Räsänen, E. (paj.)	64 "
	5. -"- Junninen, A. (paj.)	38 "
<u>9.ptri</u>	1. Kers. Junttila, A. (paj.)	679 "
	2. Alik. Koskenkorva, V. (paj.)	585 "
	3. Korpr. Pihlaja, V. (paj.)	61 "
	4. Tkm. Tolvanen, O. V. (paj.)	49 "
	5. -"- Hyvärinen, V. (paj.)	44 "

Divisioonaan luovutettaessa siellä vähennettiin n. 15% luovutusmäärästä tuoreuuden ja monien muiden syiden takia, jotka yhteensä tekivät koko pajumäärästä vähennystä 1578 kg. ja kuusesta väh. 796 kg. - Sitten taas, koska Aarnen putiikissa ei punnitu aivan sadoin grammoin, eikä toisinaan täysiä kilojakaan huomioitu, kertyi siitä tuommoisessa suuressa "tuotantokamppailussa" mittavoittoa (ihme kyllä), joka pajulle teki lisäystä 258 kg. ja kuuselle 406 kg. - Olemme tyytyväisiä!

Lopullinen parkin luovutus siis pstolta div.aan oli:
pajua 9200 kg. ja kuusta 4929 kg.

Huomattavat määrät ovat kumpaakin. Kelpaa sitä taas talvella ruveta puhdetöihin, kun on jo takanakin tuloksia. - Keräyksen rahallista arvoa ei ole voitu tarkalleen "noteerata", koska tehdas ei ole saanut vielä kaikkea varastoonsa, mutta myöhemmin kyllä saadan tietää sokin, montako markkaa saamme juhlallisesti luovuttaa omaan, yhteiseen rahastoomme. Kiitos tästä kaikesta Vienan kauniille kesälle ja - keräyksen alkuunpanijalle sekä - ennenkaikkea työnsä tehneille! Ohi!

Arkko.

"Syväriiltä

ei erikoista."

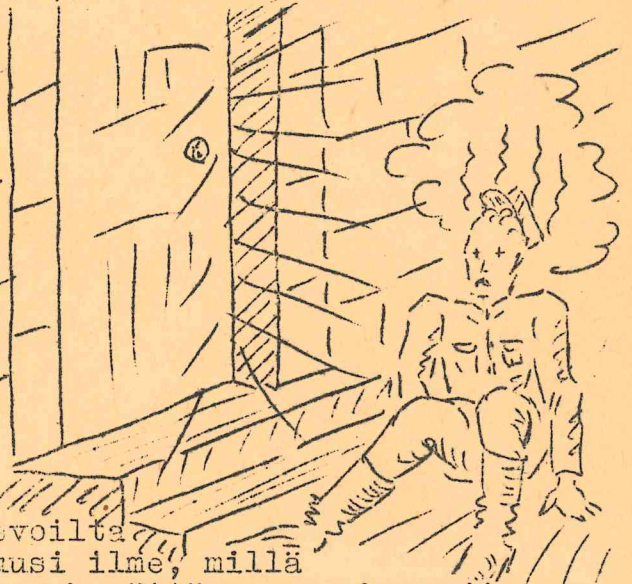
tyk.korpr. Klunssi vihelsi. Ei viheltänyt mitään laulunpätkää, vaan lyhyesti vain ja sotilaallisesti. Samalla hän maailmanmiehen elein - olihan sankarimme tyk.korpr. - kohotti yhden sormen, millä liikkeellä oli ihmeitä tekevä voima. Niinpä se nytkin sai lähellä seisseen tarjoilijan kumartamaan maahan asti ja häviämään. - Tällä hetkellä lienee tarpeellista mainita noin sivumennen, että kunnan korpraalimme istui Helsingin Esp. Kappelissa. Elämä hymyili korpraali Klunssille ja korpraali Klunssi hymyili takaisin ja oli onnellinen. Kannatti ollakin, sillä sankarimme oli vastikään edellisenä iltana saapunut lomalle. Vieläpä varsin pitkälle sellaiselle, sillä korpraali Klunssilla oli yhdistetty vuoro-, kuntoisuus- ja maanviljelysloma, mikä osoittaa hänen "aivojensa harmaiden solujen" korkea tasoista laatua. Turhaan ei korpraalimme ollut "stadin kundi". - No niin. Tarjoilija tuli ja meni. Tuli jälleen ja meni jälleen. Elämä alkoi hynyillä entistä valloittavammin ja sankarimme puolestaan teki parhaansa. Onnistuikin siinä niin hyvin, että sai yleisen huomion kiintymään vaatimattomaan persoonaansa, mikä sai sankarimme tuntemaan lievää ramppikuunetta, Tietäen mitä se merkitsi. maksoi hän laskunsa, nousi pöydästä ja kutitettuaan vielä tarjoilijan kämmentä suunnisti ulos. Se oli sellainen pieni harhauttamisoffensiivi. Se tarjoilijan käsittely nimittäin.

Päästyään siis hyvässä järjestyksessä "irroittautumaan", otti korpraali Klunssi suunnan jonnekin ja lähti etenemään pitkin Espaa. Kulki puolihuolimattomasti puoleen ja toiseen, katse li sinne ja tänne, kunnes hänen silmiinsä sattui - "maailman kaunein neitonen". Tietysti. Oikea ruusu, mikä sai korpraali Klunssin äkkiä kaipaamaan tavattomasti kolmen kuukauden lomaväliä. Ah! - Jokainen lomalainen tietää, mitä tällaisessa tapauksessa on tehtävä. Korpraali Klunssi tiesi myös. - Lohtien kasvoilleen hymyn - mikä olisi saanut Tauno Palonkin vihreäksi kateudesta - suoritti hän sotilaallisen kumarruksen alä T.J.A.Heikkilä ja kysyi sopisiko ...? - Tietysti. Kukapa olisi voinutkaa sankarimme viehätysvoiman tehoa vastustaa, joten he siis lähtivät yhdessä. Korpraali Klunssilla sattui nim. olemaan sama matka. Olihan hän kohtelias mies. niin kohtelias, että olisi saattanut valloituksensa aina tämän asuntoon asti.

Tyttö ajatteli kuitenkin moisen huomaavaisuuden menevän sentään liian pitkälle, koskapa hän kotiovelleen tultua pujahti portaisiin läimäyttäen oven perässään kiinni niin nopeasti, että oli jättää kavaljeerinsa nenän oven väliin. Ainoastaan nopea mihinmeno - tj.-montulla opittu - pelasti korpraali Klunssin komean "r-viisarin" sillä kertaa. Kuitenkin oli tällä tempauksella vahingollinen vaikutus, sillä korpraalimme sai niin tuntuvaan täräyksen sumuisiin aivoihinsa, että koko ympäristökin peittyi sumuun. Se oli niin tiheä, että se riitti peittämään myöskin korpr. Klunssin optimistiset haaveet kolmen kuukauden lomavälistä. Oli mitä perusteellisoin tyrmäys. Sitäkin suuremmalla syyllä, koska kunnon korpraalimme näkyväisyyden vähän parannuttua huomasi istuvansa - korsun laverilla.

Korpraali Klunssi oli mitä suurimman hämmästyksen henkilöitymä sillä hetkellä. Hänen leukansa loksautti alas ja jäi sinne. Olisi jäänyt kai kauemmaksikin ellei yksitoikkoisella äänellä lausuttu sana "montulle" olisi saanut häntä vähitellen tajumaan tilannetta. Korpraali Klunssin kasvoilta hävisi hämmästyksen ja tilalle tuli uusi ilme, millä näytti olevan suuri teho häntä äsken herättäneeseen kaveriin. Tämä näet hyppäsi kiireesti omalle petilleen ja maastoutui sinne. Vertaansa vailla oleva näyte nopeudesta, johon pystyy ainoastaan pitkän kokemuksen omaava monttusankari. - Mutta niin mahdottomalta kuin se kuulostaakin, oli korpraali Klunssi vielä vieläkin nopeampi. Tarkkaan tähdäten ehti hän nimittäin sitä ennen "ampua" kaverinsa suusta ainakin 5 millillä pitkän "työm.state"-natsan, sijoittaen sen sitten taitavasti suupieleensä. Se oli mestarilaukaus, mikä osoitti, paitsi korpraali Klunssin mestarillista ampumataittoa, myöskin hänen kykyään mukautua nopeasti mitä ällistytävimpiin tilanteisiin. No niin. Lyhennettyään natsan pituuden $\frac{1}{2}$ milliin ja heitettyään sen pois, otti sankarimme pärsälleen ilmeen № 3. Se ilme taas olisi saanut itse Sherlock Holmesin tuntemaan olevansa aivan keskinkertainen kyky. Korpraali Klunssi alkoi nimittäin perusteellisesti harkita, mihin oli illalla pistänyt saappaansa. Juttu ratkesi viidessä minuutissa, mikä aika on jälleen todistus sankarimme "harmaiden solujen" korkeasta laadusta.

Päästyään siis saappaasiinsa, olikin korpraali Klunssi tuota pikaa valmis. Nyt oli lähempänä tavoitteena ovi. Tavallisesti hän näin pitkälle päästyään vielä vahvasti itseään "yögrogilla" vesisangosta, mutta tällä kertaa tuntui "vesihuikka" korpraalitamme hiukan vastenmieliseltä. Juomat 10 minuuttia sitten olivat vähän toisen kaavan mukaan valmistettuja, lisäksi oli ympäristökin vähän toinen. Ystävämme ei voinut pidättää matalaa murinaa

ja pientä, sadattelevaa yksinpuhelua, samalla kun hänen tahdosta riippumattomat lihaksensa kuljettivat häntä kohti tj.-monttua, minne hän hetkisen kuluttua tulikin. Pakko oli tullakin, koska korpraali Klunssi "stadin kundina" omasi huippuluokan taidon yösuunnistamisessa ja -juoksussa.

Alkoi siis jälleen "aaria oopperasta "Mä vartiassa seison". Tulisi jälleen tunti lukemattomien edellisten jatkoksi. Korpraali Klunssi tiesi muuten kokemuksesta, että tämän tunnin pituus oli hyvin vaihteleva. Se oli suoraan verrannollinen vartiomiehen "käyrään". Lisäksi se oli yhtämittaista pimeään tuijotusta ja kuuntelua. Korpraali Klunssi tuijotti siis ja kuunteli. Eritteli tottuneesti kuulomansa risahdukset ja rasahdukset omiin ryhmiinsä ja perusti uusia ryhmiä äänille, jotka olivat outoja. - Tunti kului, niin kuin se aina ennenkin oli kulunut ja sankarimme yösuunnisti montulta korsulle.

Korsun ovella suoritti korpraali Klunssi sarjan toimenpiteitä, jotka olisivat saaneet sivullisen epäilemään ystävämme älynlahjoja. Hän nimittäin pysähtyi pitkäksi aikaa, veti sitten syvään henkeä ja starttasi ovesta sisään, nopeudella, joka olisi ollut kunniaksi vaikkapa itse Häggin säärilihaksille. Korsussa hän vielä pidätti hengitystään 5-10 minuuttia, mistä suorituksesta Tyynenmeren helmensukeltajakin olisi ylpeillyt. - Kokemus, hyvät lukijat, oli jälleen korpraali Klunssin apuna. Hän oli nimiittäin selvillä, ettei hänellä ilman näitä varokeinoja olisi ollut suuriakaan toivaita "veivinsä" säilymisestä. Sota ei tosin kaipaa yhden jermun henkeä, mutta jermu itse kyllä. Siltä ainakin korpraali Klunssista tuntui hänen siinä kuluttaessaan aikaansa "kipinämällberina".

Korpraalimme silmäsi "aikarautaansa". Jaha. Oli kulunut tasan kaksi tuntia siitä kun hänet oli niin äkkiä ilman ennakkovalmisteluja temmattu suoraan lomilta vartioon. Haa, nyt oli hänen vuoronsa. Silmäiltyään uhriaan tkn. Bulleroa hiukan arvostelevan näköisenä ryhtyi "Kipinä-Mikkomme" toimintaan. Tarttui kohdetta korvista, joka tunnetusti herkkäunisena kimmahti ainakin puoli metriä laverista. "Kymppi nokkiin", sanoa 'inhokkakaan pokkamieheksi tunnettu tkn. Bullero täysin "tajuttomana". - "Toinen takaisin", pamahti heti liukkaasti korpraali Klunssin huulilta, "mulla onkin nyt luja peli."

- Lukija arvannee, että tkn. Bulleron kortit menivät pakkaan. Hän ryhtyi toisin sanoen kuumeisella kiireellä etsimään "maihinnousujaar" hyppäsi niihin ja ja oli samassa matkalla montulle. Korpraali Klunssi katseli hänen jälkeensä voittajan ilmein vahingoniloinen virnistys kasvoillaan.

Kunnon korpraalimme ryömi sitten petilleen toisen kerran sinä yönä, tietenkin toivossa nähdä äskettäin keskeytynyt uni paremmalla menestyksellä loppuun. Kaiketi hän siinä onnistuikin, koskapa aamulla herätessään oli perin voimattoman näköinen ja päätti jatkaa nukkumista aamupuuroon asti.

Ex.

(Nimimerkki vakuuttaa oman turvallisuutensa vuoksi, että niin kertomuksemme sankari kuin sen tapahtumatkin ovat hänen mielikuvituksensa tuotetta.)

K u k a t i e t ä ä ?

- 1) Mitä on kirjoitettu J.W.Snellmanin muistopatsaaseen?
- 2) Kuka ja pitkä on korkein Suomessa kaadettu puu?
- 3) Mikä kirjain on yleisin kielessämme?
- 4) Mikä ero on Helsingissä sijaitsevilla Topeliuksen ja Havis Amandan patsailla?
- 5) Minä vuonna käytettiin sotatoimissa ensimmäisen kerran tykkejä?
- 6) Kuka on tai oli Suomen pisin mies?
- 7) Minä vuonna rakennettiin Joensuusta Outokumpuun rautatie?
- 8) Mikä on nyktolooppi?
- 9) Paljonko kaivaa urakkamies 8-tuntisena työpäivänä kuivaa savimaata?
- 10) Kukkuuko naaraskäki?

Vastaukset kysymyksiin sivulla 14.

P ä i v ä n h a a s t a t t e l u .

Laajapäisille lehtemme tilaajille ja lukijoille lausimme julkisaatettuna toivomuksen, etteivät he kuuna päivänä, ei sinä illoisna ikinä antautuisi sanomalehtimiehen nurjan kurjalle alalle. Nytkin näette tässä paperille saatettuna rivin koukeroita ja oletatte luonnollisesti niiden syntyneen siistin toimituspöydän edessä velttona makaavan herra toimittajan kultateräkynästä. Kit-tiä vielä, sillä saadakseni tämän jutun kokoon olen kiertänyt varmaankin kerran maapallon ympäri ja toisen takasi etsiessäni yllivetohaastattelua. Ja mikä murheellisinta: tämä kaikki oli aivan turhaa ponnistelua, sillä kotiutuessani varmana itsemurhakandiaattina istuu turhaa etsimäni pelastusta lupaava enkeli ylik.

Tauno Räsänen hahmossa korsussani ristikontraa pelaten. Minä olin ravassa ja kurassa kainosta pikkuvarpaastani häikäilemättömästi ulkoneviin korviini asti. Näinollen ei ole ensinkään ihmeellistä vaikka haastateltava suhtautuikin epäillen toimittajaolemukseeni vielä senkin jälkeen, kun olin esittänyt universaalisen sanomalehtimieskollegion jäsenkorttia, ja ellen olisi pystynyt osoittamaan olevani myös tämän valtakuntamme suurlehden pää, niin syntymättä olisi jäänyt haastattelu.

Nyt tämä agraaristen asioiden ylipäällikkö pstossamme, ylik. Tauno Räsänen alias "Take", suostui ilman alkoholin myötävaikutusta haastateltavaksi. Hänen selvää naahenkeä uhoavasta runoelnastaan piirsimme paperille sen,, minkä pystyimme tajumaan.

Ensinnäkin sainme kuulla, että n. 90% Pakanavalta-kunnan viljellystä maa-alasta on hänen ylipäällikkyytensä alaisista. Ja nöyränä on maa taipunut tämän diktaattorin vaatimuksiin. Kas näin: Ruista tuli 7,30 ha pläntistä 4,100 kg. ollen laadultaan kiehtovan keskinkertaista. Kaura lykkäsi jyvää 5,500 kg. 9 ha alalta. Heinää saatiin kokonaista 80,000 kg. ollen laadultaan priimakurant.

-Lehtemme lukijat haluaisivat varmaankin tietää onko tämä määrä kokonaisuudessaan luovutettu yleiseen kulutukseen, voittekko antaa kysymykseen jalosukuisen vastauksenne?

-Joo, esim. syönävillja luovutettiin kokonaisuudessaan.

-Entä juomavillja?

-Mikä hävyttömyys?

-Anteeksi matalamielinen viittaukseni, sillä tiedänhän minä, että te agraarit luovutatte vaikka viimeisen palan suustanne terveeseen kulutukseen. Mutta asiasta toiseen: kertokaahan vielä jotain juurikasvitilanteesta.

-Passaahan sekin, vaikka juurikasvipuolesta vastaakin tykkipuutarhuri Rosendahl. Kaalia on jo saatu 1,900 kg., nauriita 420 kg., lanttua 2,000 kg., porkkanaa 800 kg., punajuurta 150 kg. ja sipulia 100 kg. Perunaa on kylvössä 3,30 ha ja sato näyttää muodostuvan hyväksi.

-Kauniita numeroita, myönsimme. Entä onko viljat jo puitu? Ja miten on syyskylvöjen laita?

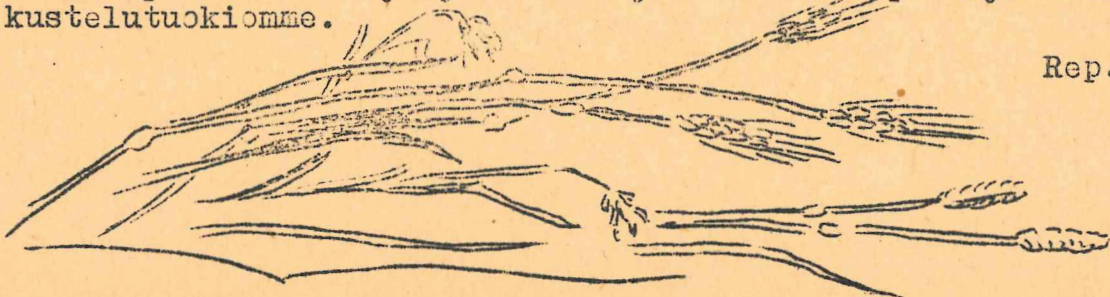
-Puituhan ne viljat, sillä ei suinkaan niitä korsineen ole punnittu. Mitä taasen tulee syyskylvöihin ovat nekin jo suoritetut. Ruista kylvettiin 9½ ha ja syysvehnää 1 ha.

-Tässä kaikessa olen näkevinäni selvää pyrkimystä omavaraistalouteen, vai miten, herra ja maaylikersantti?

-Joo, kymmenen vuoden kuluttua olemme jo lähellä omavaraisuutta, jos tätä menoa jatkamme.

-Se on suurenmöisen lohduttavaa kuulla. Enää kymmenen vuotta ja Pakanan valtakunnan leipänuuri on turvattu. Toivomme teille pitkää ikää ja jatkavaa työsiloa. Näin päättyi välitön keskustelutuokiomme.

Rep.

U U T I S S I V U
= = = = =

Olemme salaisesta lähteestä saaneet tiedon, joka kertoo valistusupseerimme puuhailevan erikoisen rintamamiehille tarkoitetun sivistyssanakirjan toimittamiseksi. Tämä kirja on oleva sikäli muista vastaavanlaisista eroava, että siinä julaistaan ainoastaan ne sanat, joita on vältettävä yleisessä puhekielessä. 1

Ennustamme kirjalle hyvää menekkiä ja pyydämme tekijäkappaletta arvostelua varten.

---

x) 28.8.43 ilmoitettiin Joensuun radiosta, että ohjelmassa seuraa "Aaveprikadin marssi", joten on pidettävä todennäköisenä, että kysymyksessä on uusi yksikkö, jonka merkitystä sodankäynnissämme ei ole yliarvioitava.

Kuka saa kannettavakseen p.o. prikadin komentajan manttelin, emme vielä tiedä, mutta mainittakoon, että asiaa koskevissa salaisissa informatioutilaisuuksissa on mainittu mm. luutn. Kariolan nimi.

Huom! X:llä merkittyihin uutisiin pidättää toimitus yksinjulkaisemisoikeuden.

Merkittäköön aikakirjoihin, että luutnantit Himanka ja Alopaeus olisivat todennäköisesti osallistuneet 5.9.43 seiskan töpinäkorsun monttutalkoihin, jos olisivat ehtineet perille ajoissa.

Vastaukset sivulla 12 olleisiin kysymyksiin:

- 1) J.W.Snellman, 2) Padasjoella kaadettu, pituus 41m.,
- 3) a, 4) Topeliuksen patsaassa olevalla naisella on lintu kädessä, Havis Amandalla on asia päinvastoin, 5) Sevillan piirityksessä v. 1247, 6) Daniel Cajanus, pituus oli 2,47m.,
- 7) 1927, 8) Tj.vartiomies, t.s. ihminen, joka näkee pimeässä,
- 9) 4,5 m², 10) Ei.

NOKIKAULAN PALSTATILA .

=====

Hyvin toimitetut lehdet kilpailevat aina "palstoilla", "nurkkauksilla", "alakerroilla" y.m. journalistiikan tilpehööve-reillä. Ja kun tämä meidän "Pakana"-lehtemmekin on jo valloittanut enemmän tai vähemmän valoisan paikan auringossa niin lienee paikallaan, että mekin alamme hieman apinoida muun lehtimaailman nurinkurisuuksia avaamalla esim. "Nokikaulojen palstatilan", jollaista ei tietävästi ole vielä lehtimaailmassa käytäntöön otettu.

Tulemme myös noudattamaan tämän palstan toimittamisessa sellaista ylen viisasta ajatusta, jota ei liioin muut lehtimaailman toimittajat ole rohjenneet tähän päivän mennessä seurata, koska ne silloin olisivat jääneet ilmestymättä. Ja tuo ajatus on: jos inulla ei ole mitään erikoista sanottavaa, niin älä sano mitään s.o. puhumme vain silloin, kun tunnemme siihen tarvetta.

Ja nyt tunnemme pikkaista sellaista.

Illat pimenevät; luonto ei enää vedä puoleensa yhtä kiivoisesti kuin kesällä teki ja siksi tulee jälleen eteen kysymys: mitä tehdä kuineleä. Entuudestaan on tunnettua, että puhdetyöt kirjeopiskelun ohella on paras ja hyödyllisin ajan tappamismuoto, siispä muutama sana siitä.

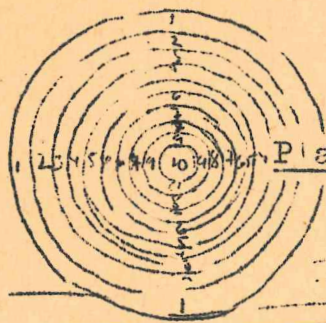
En pyri nyt tässä antamaan mitään enemmän tai vähemmän päteviä neuvoja siitä, mitä olisi tehtävä ja mitä ei, sillä kokemus on osoittanut, että jokainee näissä puhdetyöpuuhissakin taap-laa tyyllillään, s.o. tekee mikä miellyttää. Tämä puoli asiasta olkoon siis loppuun käsitelty. Mutta sen sijaan joku ajatus valmistautumisesta puhdetöihin.

Kesän aikana on tullut talsittua metsässä, milloin parkkia kiskomassa (kynnet verillä), milloin motteja tekemässä, sieniä poimimassa jne. Tämä on lisännyt suuresti metsätuntemustamme, jota nyt olisi käytettävä eduksi. Jokainen puhdetöitä tehnyt tietää, miten hankalaa on tarveaineiden hankkiminen talvella lumisesta metsästä. Siksi juuri nyt pitäisi jokaisen hamstrata itselleen pienoinen puutavaravarasto, josta olisi sitten aikanaan niin kätevä ottaa töissä tarvitsemansa aine. Tällaisen ajatuksen puolesta puhuvat monet muutkin seikat, kuten esim. p.o. raaka-aineen kuivamine ja laadun valikoiminen.

Mutta yksi kaunis päivä ei tee kesää, on myös huolehdittava muista välttämättömistä välineistä: työkalut ja lakka. Nyt on korkea aika antaa rakkaalle omaisilleen oikea nootti sanomalla, ettei muistoesineitä tipu ellen saa sitä ja sitä. Ja onneksi työkaluja ja lakkaa on vielä saatavissa, ei kylläkään rajattomasti, mutta kuitenkin aina silloin tällöin pääsee esim. lakkapulloon käsiksi.

Siispä tuunasta toimeen:

P a t t e r i s t o n

syysampumamestaruuskilpailut

Kilpailut suoritettiin Halon ampumaradalla 2-3.9. Heloisa torstaipäivä ennätti tuskin valjeta, kun seiskan kuusikko saapui toimitsijoineen kilpailupaikalle. Parin tunnin aikana suoritettiin huolellinen valmentautuminen ja keskittyminen johtikin sitten päivän mittaan yllättäviin tuloksiin.

Tasoltaan kilpailut muodostuivat melko keskinkertaisiksi. Mutta sijoituksista käytiin kovia taisteluita. Kahdeksikon jo nyt tunnetuksi tullut salainen ase, kers. M. Kontkanen, pystyi säilyttämään ensitilansa melko hyvän "kaksintappelutuloksensa" ansiosta. Toisen tilan valtasi varmasti pston pää maj. R. Penttinen tasaisen varmallalla tuloksella ja hänen aseenkantajansa asem. T. Pöysti seurasi varjona perässä, joskin jättäytyi kahdella pinnalla perään.

Tulokset:

1.Kers. M.Kontkanen	8.ptri	151+171 = 322
2.Maj. R.Penttinen	PetoE	154+161 = 315
3.Asem. T.Pöysti	-	159+154 = 313
4.Alik. O.Eholuoto	7.ptri	159+153 = 312
5.Ylik. T.Räsänen	- " -	143+166 = 309

Ptrien välinen:

1.	7.ptri	1223 pist.
2.	PetoE	1220 -"-
3.	9.ptri	1092 -"-
4.	8.ptri	995 -"-

Perjantaipäivä muodostui kilpailijoille hyvin oikea-kaaksi. Väliin paistoi kirkas aurinko vasten kasvoja, väliin pak- sut pilvet purjehtivat auringon eteen ja vaikka ampumarata olikin notkossa, tuntui tuuli siitä huolimatta heittelevän laukauksia. Kirkkaan auringon takia joutui komentajammekin keskeyttämään lu- paavasti alkamansa kilpailun. Kilpailuyksiköitä näyttikin kovin ki- usaavan miesten puute. Niinpä yhdeksikkö toi radalle minimimiehis- tön 6 miestä, joka vaadittiin joukkuetulokseen. Esikunnalla tun- tui myös näin kuun vaihteessa olevan paljon "tilinpäätöksiä" suo- rittamatta, joten sen omat miehet eivät oikein tahtoneet riittää edustustehtäviin. Eikä adjutanttikaan ollut muistanut lomakiirees- sään lähettää muille yksiköille puhelinsanomaa: "Kustakin tulipat- terista yksi ammattitaitoinen ampuja uudella pystykorvalla varus- tettuna ilmoittauduttava asem. Pöystille 3.9.43 joukkueen valitse- miseksi esikunnalle"..Kaikista vaikeuksista huolimatta onnistui asem. Pöystin viime tingassa muodostaa täysimiehinen joukkue käyt- tämällä motorisoidun yksikön suomia nopeita miehistösiirtomahdol- lisuuksia. Kovin kohtalokkaaksi muodostuivat nämä tilapäisjoukkueet

sekä esikunnalle että yhdeksännelle. Esikunta sai luovuttaa ja oikein reilusti kärkitilan seiskalle ja yhdeksikkö riisti kivääriammunnassa kahdeksikon ennen niin varman jumbon paikan.

Tulokset:

1. Ylik. T.Räsänen	7.ptri	160+172 = 332
2. Alik. V.Partanen	-"-	158+164 = 322
3. Kers. H.Sormunen	PstoE	161+156 = 317
4. Luutn.V.Koskiwaara	7.ptri	152+152 = 304
5. Asem. T.Pöysti	PsteE	152+143 = 295

ptrien väliset:

1.	7.ptri	1742
2.	PstoE	1608
3.	8.ptri	1266
4.	9.ptri	1203

Yhdistetty kivääri- ja pistooliampunta:

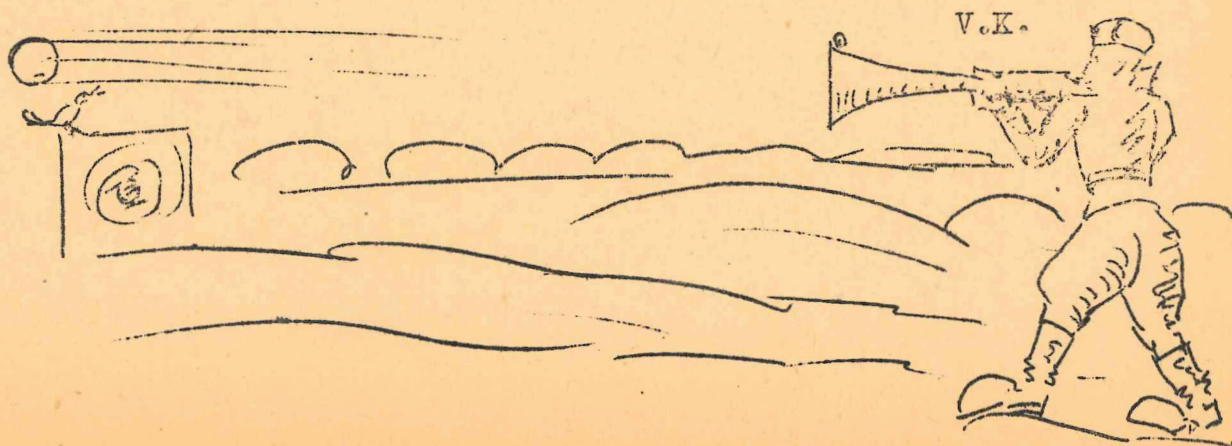
1. Ylik. T.Räsänen	7.ptri	641
2. Alik. V.Partanen	-"-	631
3. Kers. H.Sormunen	PstoE	622
4. Asem. T.Pöysti	-"-	608
5. Luutn.V.Koskiwaara	7.ptri	597

Ptrien väliset:

1.	7.ptri	2965
2.	PstoE	2828
3.	9.ptri	2296
4.	8.ptri	2261

Kuten tuloksista näkyy, niin "isä" Räsänen valtasi taas entisen paikkansa, vaikka sattui pientä epäonneakin matkan varrella. Seiskan nuori, mutta huippurauhallinen alik. Partanen löi itsensä nyt läpi kertakaikkiaan. Asemestarilla tuntui järjestelytöissä löytyvän siksi paljon hommaa, että oma keskittyminen kilpailuun jäi aivan sivuasialaksi.

Yleensä kilpailijat olivat liian hätäisiä. Toiset syöksivät ampumaan erä huolellisesti siihen valmistautumatta ja niin tuli ykkösiä jopa suorastaan ohi amuttuja laukauksia. Yläherkkyyttä ilmeni myös useissa "seuralaukauksissa", jotka huononsivat luonnollisesti sarjoja.

UPSEERI-
PESÄPALLOILUA .
=====

H a i - P a k a n a	14	-	12
P a r k e t t i - P a k a n a	11	-	18
H a l k o - P a k a n a	17	-	18
H a r u s - P a k a n a (E+alistetut)	14	-	16

S Ä Ä T I E D O I T U S .
=====

Vossenassun säähavainnollinen instituutti saattaa julki tiedot:

- 1) Sää on oleva omalaatuinen.
- 2) Tuuli puhaltaa jatkuvasti selän takaa myötätuuleen kävelttäessä ja päinvastoin vastatuuleen talsittaessa.
- 3) Ylhäältäpäin tuleva kosteus merkitsee usein aikanaan ohi menevää sadetta.
- 4) Aurinko nousee tänä aamuna idästä ja "painuu länteen sammumaan", kuten runoilijakin niin kauniisti sanoo.
- 5) Muuten on sää kertakaikkinen. Syksy on saapunut, talvi lähenee ja samalla rakkauskirjeet pitenevät, laajenevat ja taajenevat.

x

S I B Y L L A E N N U S T A A :
=====

Sota päättyy ennen auringon nousua. Sen päättää tieto siitä, että Churchill on kuollut kuultuaan Rooseveltin saaneen halvauksen Stalinin haudalla, joka menehtyi itsekkääseen iloon kuullessaan Hitlerin hukkuneen yrittäessään pelastaa Mussolinia.

x

E L Ä M Ä N V I I S A U T T A .
=====

Jos et syö aamulla herssipuuroa ei sinun tarvitse käydä iltapäivällä riuulla.

"Jos et mene maata vain, ei tarvis nousta lain."

Jos unohdat virkatien saat korvaukseksi tilaisuuden tustua puolustuslaitoksen oikeuskaareen.